

Hera is mix van licht en ernst

Theater

Hera, een goddelijke musical

★★★★☆

► Cabaretse sfeer is verzekerd met Arjan Ederveen.

DELFT Het vergeten Griekse godenkoppel Zeus en Hera wordt van zolder gehaald als Allah, Boeddha en God voor werkoverleg het hiernamaals hebben verlaten. Zeus maakt gebruik van deze tijdelijke machtsovername om weer zijn oude truc uit te halen: een schone aardse dame verleiden. Dit tot woede van Hera, die dit keer wraak neemt door het ook maar eens te aan te leggen met een sterveling, en nog wel de zoon uit de liaison van Zeus.

De opzet en het verhaal van de musical *Hera* doen kluchtig aan. Als dan ook nog eens Arjan Ederveen als Fabio, de assistent van Hera aan de cast wordt toegevoegd is de cabaretse sfeer verzekerd.

Ederveen heeft in voetbaltermen een vrije rol op het middenveld. Dat levert in het eerste kwartier vooral veel ongein en verwarring op. De mensen in de zaal krijgen te horen dat ze deze avond doden zijn die zich in 'de reïncarnatiekliniek van Hera en Zeus' moeten voorbereiden op het moment dat ze in een nieuw lichaam terug naar de aarde worden gestuurd.

Met deze publieksparticipatie dreigt de voorstelling al direct te ontsporen in vermoeiende meligheid. Dan hangt een fiasco in de lucht voor een voorstelling waar de makers - de schrijvers Flip Broekman en Jan Boerstool en componist Martin van Dijk - ongeveer twintig jaar mee hebben geleurd. Oorspronkelijk schreef men het stuk met Adèle Bloemendaal in het achterhoofd in de rol van Hera. Toen men uiteindelijk een producent had gevonden die het wel aandurfde, was die niet meer beschikbaar. De nieuwe leading lady Loes Luca gaf de rol in de zomer terug wegens het overlijden van haar man, en werd vervangen door Vera Mann.

Mann is een van de spelers die de voorstelling na de openingsmisser weer in het gareel krijgt, zonder de ongecompliceerde lol, die een belangrijk fundament van de musical is, los te laten. Als iedereen zijn plek heeft gevonden - Zeus is weer de arrogante geilaard, Hera voelt zich sterk als eindverantwoordelijke in het hiernamaals en de drie nimfen geven in zang en spel rust-

gevende ondersteuning - dan kan Ederveen alsnog zijn gang gaan, maar zorgt het alleen nog maar voor plezierige komische ontlatingen.

Als extraatje komt daar ook nog het sprankelende spel van Walde-mar Torrenstra bij als het tijdelijke liefde van Hera, en Rob van de Meerberg (Zeus) die een anker is in elk gezelschap met zijn imposante zang en karaktervaste spel.

Waar vanaf moment één geen enkele twijfel over bestaat, is de muziek van Martin van Dijk. Sommige nummers hebben MTV-kracht, terwijl hij ook romantische, klassieke musicalballads kan schrijven.

Van Dijk is vooral de meester van composities die vanuit enkele repeterende akkoorden op worden gevoerd naar een climax met subtiele wendingen.

Met Jan Boerstool als tekstdichter zitten er natuurlijk genoeg liedjes in, die met een diepere laag hebben. Zo ook in het slot, waarin de mens op zijn nummer wordt gezet omdat hij zich uit domme angst aan goden vastklampt, wordt het luchtige karakter van de avond krachtig opzij gezet.

Deze wonderlijke mix van vederlicht en bittere ernst, en van Angelsaksische musical en Nederlands cabaret werkt echt uitstekend.

Patrick van den Hanenberg

Hera door Hummelinck Stuurman Theaterproducties, idee, libretto en liedteksten: Flip Broekman, liedteksten: Jan Boerstool, muziek: Martin van Dijk, regie: Bruun Kuijt, De Veste Delft 4 oktober. Tournee tot februari.

Scène uit Hera, de goddelijke musical.